

Can Gambús

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró
Emplaçament Plaça de Can Gambús o can General. n.2.

Coordenades:

Latitud: 41.72585
Longitud: 2.28904
UTM Est (X): 440868
UTM Nord (Y): 4619583

Classificació

Número de fitxa 08134-150
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00014
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Casal format per tres cossos adossats i articulats davant un espai obert o pati. La construcció principal consisteix en un edifici de baixos més dos pisos i golfes, amb una coberta a doble vessant i de pendent no gaire pronunciat. La façana presenta les parets arrebossades, a causa de les recents reformes efectuades: Les

obertures es disposen en finestres de factura senzilla i de dimensions mitjanes. La porta d'accés és rectangular. Sobre la portalada principal hi ha un balcó i la resta de finestres. Cal assenyalar que la sobrietat exterior de l'edifici difereix de l'espai interior, aquest decorat amb abundants elements modernistes i noucentistes. Les altres construccions associades al cos principal són més baixes. La seva planta és rectangular i la coberta és a una sola vessant, seguint una estructura de planta baixa i pis. Els murs d'aquesta edificació són de paredat comú i amb pedres cantoneres; amb una disposició regular de les obertures i deixant entreveure alguna ampliació o remodelació. Tota la planta inferior d'aquestes estructures annexes de la casa estaria destinada a la casa dels masovers, coberts i petits magatzems. Aquest conjunt arquitectònic tripartit presenta altres estructures annexes, que s'han d'associar a activitats de caire lúdic o d'esbarjo.

Història

El fenomen de l'estiueig al Figaró s'inicià a principis del segle XX amb la millora de les comunicacions que va permetre l'ocupació de cases antigues i la construcció de noves residències per part d'estiuejants, procedents principalment de Barcelona. La presència d'estiuejants va anar augmentant i, així, l'any 1912 es deia que a la població autòctona calia "agregar en verano gran número de vecinos de temporada que en el presente año han pasado de 80 familias. El vecindario de la temporada de verano va aumentando continuamente cada año, pues en 1904 lo formaban sólo unas 30 familias, y esto es debido a que no sólo se construyen nuevas viviendas en terrenos aún no edificados sino también otras nuevas y se restauran y embellecen otras, que enseguida pasan a ser ocupadas por forasteros". Les conseqüències de la presència de nombrosos estiuejants foren importants per al municipi i la població local. N'hi havia, sens dubte, de preocupants, com l'ocupació de cases antigues, que anava "en detrimento del vecindario fijo, que por esta razón tiende a disminuir", o l'augment general de preus, mentre altres eren positius (adopció de mesures d'higiene pública, activació del sector de la construcció). Actualment, l'empremta més evident de l'estiueig històric al Figaró és la presència d'imponents torres modernistes, edificis de gran bellesa comparables als que es troben en altres localitats del Vallès com és Can Gambús i les seves propietats.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

